AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. TRACTATUS DE SACRILEGIIS ET IMMUNITATIBUS ET EORUM COMPOSITIONIBUS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 30r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36517
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

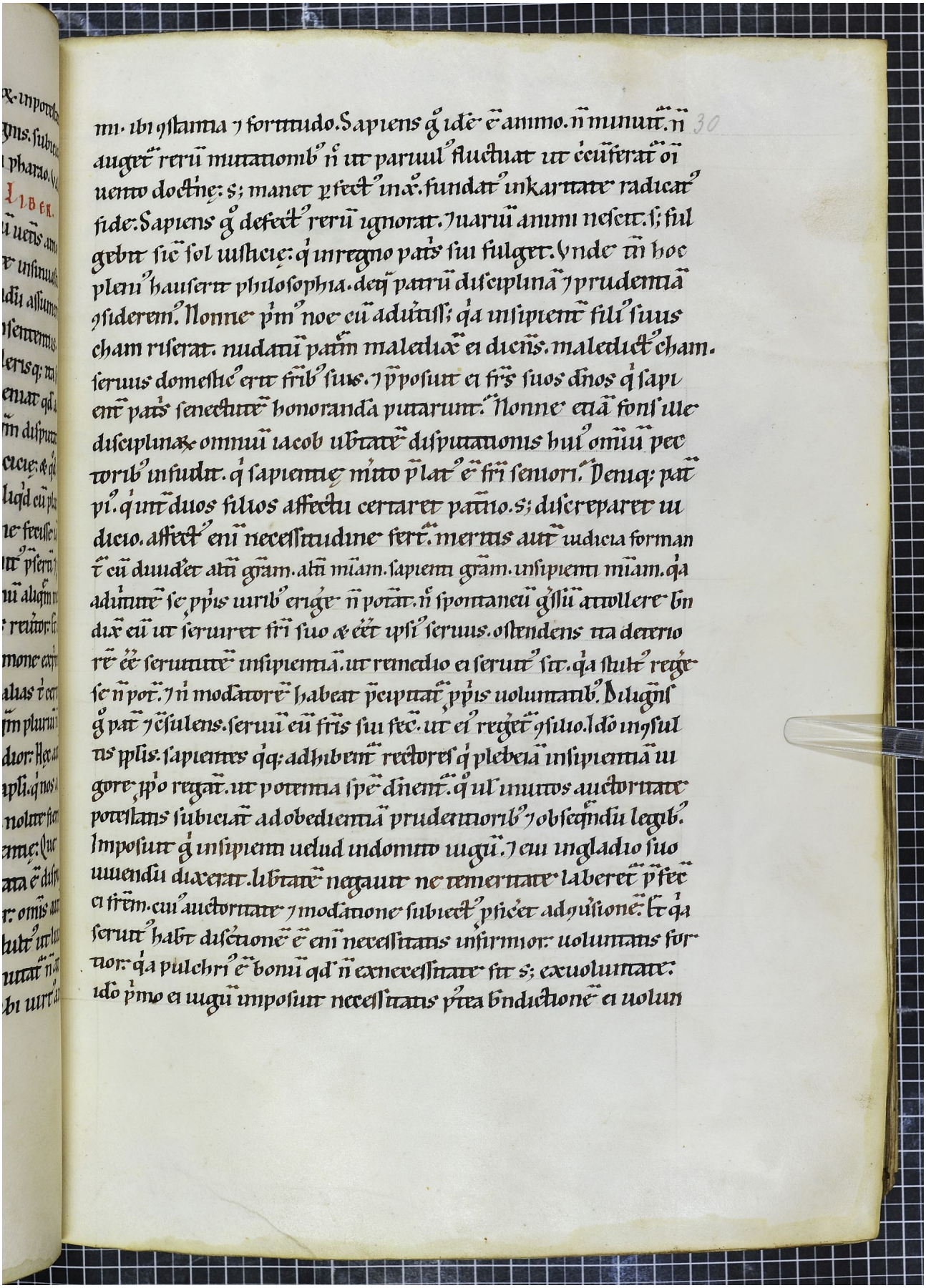

mi. ibi gstantia ⁊ fortitudo. Sapiens q̃ idē ē animo. n̄ minuit. n̄ 30
auget rerū mutationib̄ n̄ ut paruul fluctuat ut ceuiferat oī
uento doctinę: s; manet ꝓfect in a. fundat in karitate radicat
fide. Sapiens q̃ defect rerū ignorat. ⁊ uarū animi nesciit. s; ful
gebit sicē sol iusticię: q̃ in regno patis sui fulget. Vnde ⁊ hoc
plenū hauserit philosophia. deq̃ patrū disciplinā ⁊ prudentiā
gsiderem. Nonne p̄m noe cū adusset; q̃a insipiens filius suus
cham riserat. nudatū patrē maledixit ei dicens. maledict cham.
seruus domestic erit frib̄ suis. ⁊ p̄posuit ei frēs suos dnos q̃ sapi
ent patis senectutē honoranda putarunt. Nonne etiā fons ille
disciplinarū omnū iacob ubertatē disputationis hui omū pec
torib̄ infudit. q̃ sapientię mito p̄lat ē frī seniori. Denique pat
pi. q̃ uit duos filios affectu certaret patrio. s; discreparet iu
dicio. affect enī necessitudine fert. meritis aut iudicia forman
t ei diuidet atq̃ grām. atq̃ miam. sapienti grām. insipienti miam. q̃a
adimitē se ꝓpis uirib̄ erigē n̄ potat. n̄ spontaneū gsilū attollere bn
dixē ei ut seruiret frī suo ē ēt ipsi seruus. ostendens tta deteriō
rē ēē seruitutē insipientiā. ut remedio ei seruit sit. q̃a stult regē
se n̄ pot. ⁊ n̄ moderatorē habeat ꝓcipitat ꝓpis uoluntatib̄. Diligens
q̃ pat ⁊ cōsulens. seruū eū frīs sui fec. ut ei reget ⁊ siuo. ldō in ⁊ sul
tus ꝓplis. sapientes q̃q; adhibent rectores q̃ plebeia insipientiā iu
gore ꝓpio regat. ut potentia spē dinent. q̃ ul inuitos auctoritate
potestatis subiciat ad obedientiā prudentiorib̄ ⁊ obsequendū legib̄.
Imposuit q̃ insipienti uelud indomito iugū. ⁊ eū in gladio suo
uiuendū dixerat. libertatē negauit ne temeritate laberet ꝓfec
ei frēm. cui auctoritate ⁊ moderatione subiect pficet ad gusionē. Et q̃a
seruit habt discretionē ē enī necessitatis infirmior. uoluntatis for
tior. q̃a pulchri ē bonū qd n̄ ex necessitate fit s; ex uoluntate.
ido p̄mo ei iugū imposuit necessitatis ꝓtra bnductionē ei uolun